

ת"פ 36165/07 - רשות הטבע והגנים ירושלים - חטיבת פיקוח ואכיפה נגד מוחמד גרבאן

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 36165-07-21 רשות הטבע והגנים ירושלים -
חטיבת פיקוח ואכיפה נ' גרבאן

בפני כבוד השופט נורית הרצמן אבי-יצחק
בעניין: המאשימה רשות הטבע והגנים ירושלים - חטיבת פיקוח
ואכיפה ע"י ב"כ עו"ד אסף תומר
נגד
הנאשמים מוחמד גרבאן
ע"י ב"כ עו"ד אסיל מקאלדה

גמר דין

רקע עובדתי

הנאשם הורשע על פי הודהתו ביום 22.12.5. במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בכתב אישום מתוקן הכלול שני אישומים.

להלן העבירות המיחסות לנאשם בכתב האישום המתוקן:

- א. **פגיעה בשמורת טבע, עבירה לפי תקנה 2 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנוגות) התשל"ט-1979, (להלן - תקנות שמורות הטבע) וסעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998, (להלן - חוק גנים לאומיים).**
- ב. **הוצאת בעלי חיים מתחום השמורה, עבירה לפי תקנה 6 לתקנות שמורות הטבע וסעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים.**
- ג. **איסור הכנסת כלים ומכשירים, עבירה לפי סעיף 4(ב) לתקנות שמורות הטבע וסעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים.**
- ד. **דיג ללא רישיון דיג, עבירה לפי סעיף 3(4) יחד עם סעיף 10(1) לפקודת הדיג, 1937. עמוד 1**

ה. **דיג דגים בראשת עמידה שמידת העין שלא קטנה מהמותר**, עבירה על סעיף 5(א)(3) בלבד עם סעיף 9(א)(2) לתקנות הדיג, 1937.

ואלו, בהתמצית, עובדותיהם של שני האישומים:

האישום הראשון - בתאריך 17.7.20 ב时刻 12:00 בטענה הנאהם בבדיקה בשמורת הטבע המוכרזת ים גדור באחור היישוב מכמות (להלן - השמורה) באמצעות רשות עמידה אשר הוכנסה על ידי הנאהם לשמורה, וזאת מבלתי שהיא בידי רישון דיג איש. הנאהם דג 31 דגים במשקל כולל של כ- 3.25 ק"ג והוא צאים מתוך השמורה, על אף שבשומרה מוצבים שלטים ברורים האוסרים על דיג בגבולותיה.

האישום השני - בתאריך 13.11.20 ב时刻 17:20 בטענה הנאהם בבדיקה באמצעות רשות עמידה בעלת מידת עין 30 מ"מ, קטנה מן המותר בנגדו לסעיף 5(א)(3) בלבד עם סעיף 9(א)(2) לתקנות הדיג, 1937. בנוסף, הנאהם דג סוגים שונים של דגים מבלתי שהיא לו רישון דיג איש.

טייעוני הצדדים לעונש

טייעוני הצדדים לעונש נשמעו בפניי ביום 2.1.23

ב"כ המאשימה, עו"ד אסף תומר, הגיע רישום פלילי של הנאהם (**ת/1**) והתייחס לשני האישומים כשני אירועים ונפרדים לאור חלוף הזמן מאז האישום הראשון ועד האישום השני, תקופה של כ- 4 חודשים. עוד טען כי יש לראות בבחירה עבירה נוספת נספחת בחילופי תקופה קצרה כנשיכה לחומרה, אשר מעידה על כך שהנאשם לא הפנים את העbirות ולא את הכללים החלים בתחום הדיג כאשר חזר ועבר עבירות דומות. לעניין הערכים המוגנים טען ב"כ המאשימה כי בעבירות שביצוע הנאהם באישום הראשון פגע בחוי בשמורת הטבע ובמערכות האקולוגיות ולצד זה עבר עבירה בנגדו לפיקודת הדיג שתכליתה שמירה על הדגה בישראל והרגולציה של תחום זה. לגבי האישום השני, טען ב"כ המאשימה כי הנאהם חזר על אותן עבירות ואף באמצעות רשות עמידה בעלת עין במידה קטנה מהמותר שנלכדים בה דגים קטנים שאסור לדוג.

ב"כ המאשימה עמד על כך שבעבירות של פגיעה בשמורת טבע יש להטיל קנסות ממשמעותיים, לאחר שמדובר בעבירות שיש בהן מאפיינים כלכליים שאינטראס השיקום אינם המוביל ובעבירות אלו יש להעניק את מרבית המשקל לעקרון ההלימה להעניש בהתאם למידת האשמה ומשקל מינימלי לנסיבות האשיות. סוף דבר עתרה המאשימה להטלת עונש קנס בסך של 14,000 ל"נ, מסר על תנאי של שלושה חודשים למשך שנתיים, התחייבות בסך 10,000 ל"נ וחילוט של הרשות שנתפסה. ב"כ המאשימה תruk את טענותיו לעונש בפסקה.

ב"כ הנאהם, עו"ד אסיל מקאלדה, התייחסה לגזר הדין בעניין חסדייה אלו הפנה ב"כ המאשימה וטענה כי יש שינוי עמוד 2

בעבירות, בהיקפן וברמת הפגיעה בערכיים המוגנים בין גזר הדין הנ"ל לבין המקירה דין. בהתאם לטענות ב"כ המשימה לגבי שני האישומים, טענה ב"כ הנאשם שלא ראוי לטעון מצד אחד כי לא עבר הרבה זמן והנאשם חזר ועבר עבירות דומות, ומайдך כי מדובר בשני אירועים שונים לאור התקופה שעברה ביניהם. לשיטתה, שני האישומים מהווים אירוע אחד בהתאם להלכת ג'אבר ויש לקבוע בגין מתחם עונש אחד. ב"כ הנאשם עמדת על נסיבותו האישיות של הנאשם שבמשך שנים רבות סבל מהתמכרות קשה להרואין, יהל אורח חיים התמכרות ועברייני, רוב חייו שהוא בכלא או שלא תפקד בעקבות השימוש בסמים, כפי שעולה מגילון הרישום הפלילי. עוד צינה כי הנאשם פנה מיזומתו ליחידה להתמכרות, שהוא בקהילה ונגם מסמים ומיום 20.9.22 נמצא במעקב במרכז לטיפול בהתמכרות. מכתב מאות עובדת הסוציאלית במרפאת איתן לטיפול רפואי ממושך חדרה (ג/1). לנאים שני ילדים קטינים. עוד צינה את הזמן שחלף מעט ביצוע העבירות והעובדת שלא נבערו עבירות נוספות על ידי הנאשם, יתרה מזו צינה כי הנאשם קיבל רישיון דיג אישי כחוק אשר מעיד על כך שאכן הפנים את הלקח. עוד טענה ב"כ הנאשם כי לא מדובר בעבירות שנבערו לצורך השגת רוח כלכלי כלשהו וביקשה להטיל על הנאשם קנס מינימלי וסמלי בלבד שיטולם בתשלומים בסכום שלא עולה על 100 ₪ לכל תלולום.

הנאשם הביע חרטה ואמרה: "אני לא דג למראות שיש לי רישיון". בנוסף, התיחס למצבו הכלכלי והסביר כי אינו זכאי לקצבה מהמוסד לביטוח לאומי.

דין והכרעה

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם פגעה בערך טבע מגן ובחזיבתו שומרת טבע, פגעה במערכת האקולוגית וביכולת הרבייה של הדגים שתוצאה ממנו נגע משאב הדגה, וכן פגעה ברגולציה בתחום הדיג. בחינת עצמת הפגיעה בערכיים המוגנים נוכחות ביצוע העבירות, מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף הבינווי.

באשר לשאלת אם יש להתייחס למשטי הנאשם בשני האישומים כ'אירוע' אחד כתענת ב"כ הנאשם, אני סבורת כי בהתחשב בכך שלאחר תפיסת הנאשם דג בשמורת טבע ללא רישיון דיג ביום 17.7.20 במסגרת האישום הראשון, במהלך כ-4 חודשים בלבד ביום 13.11.20, בחר הנאשם לשוב ולבצע מעשה דומה והפעם באמצעות סוג רשות הפוגע אף יותר ביכולת הרבייה של הדגים - יש לראות בכל אחד מהאישומים אירוע נפרד, שכן אין מדובר ברגע עברייני אחד שמתתקיים לגביו מבחן הקשר ההדוק. עם זאת, בנסיבות העניין מצאתי כי יש לקבוע **מתחם עונש חולם מאוחד** לשני האירועים היחידים.

מדיניות הענישה

באשר למדיניות הענישה הנהוגת, סקירת הפסיקה בעבירות הנדרונות מלמדת כי העונשים נגזרים מנסיבות ביצוע העבירה, לרבות כמות הדגים שננטפסו והנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים, כאשר לנסיבות האישיות השפעה מוגבלת. עונשים אלה כוללו רכיב של קנס הנע בין 6,000 ₪ - 12,000 ₪, בדרך כלל לצד עונשה נלוית של כמה חודשים של מאסר מוותנה והתחייבות כספית. כך למשל: ת"פ (אילת) 57344-01-18 **מדינת ישראל נ' אוחזין** (17.02.2021);

ת"פ (קרית גת) 50853-03-21 מדינת ישראל נ' אלכסי אשורוב (11.01.2023); ת"פ (אילת) 19-1-58067 מדינת ישראל נ' שינמן ואח' (18.12.2019).

צוין כי ההחלטה אליה הפניה המאשימה הינה גזר דין שניינו במסגרת הסדרי טיעון 'סגורים' לעניין העונש, כך שניתן להסיק מהם באשר למתחם העונש ההולם על דרך ההיקש בלבד. כך למשל:

בת"פ 13369-08-22 (חיפה) מדינת ישראל נ' שארל ריזק דובר בנהם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות דומות, בניגוד לתקנות שמורת הטבע ופקודת הדיג, במסגרתו אישום אחד המתיחס לדיג של 2 דגים באמצעות רובה דיג בשמורת ראש הנקרה. נגזרו עליו בהתאם להסדר טיעון, מאסר על תנאי לתקופה של חודשים, קנס בסך 8,000 ₪ והתחייבות כספית בגובה 10,000 ₪.

בת"פ 48840-03-21 מדינת ישראל נ' אציגוב, בית המשפט השלום בראשון לציון כיבד את הסדר הטיעון שלו הגינו הצדדים והרשיע את הנאשםות נעדרות עבר פלילי, בגין עבירות דומות כאשר הנאשםות דגו באמצעות צלצלים 8 דגים בשמורת טבע ים גדור, וגורר עליו מאסר מותנה בן 3 חודשים, קנס בסך 10,000 ₪ לכל אחת מהנאשםות, והתחייבות בסך של 20,000 ₪.

בת"פ 53707-03-21 (נצרת) מדינת ישראל נ' אבו חרירה ואח' במסגרת התקיק העיקרי הורשעו שלושה נאשמים בביצוע עבירות של פגיעה בשמורת טבע, פגעה בערך טבעי, דיג בשמורה, פגעה בחימר, הוצאה בעלי חיים מתוך השמורה, דיג מסירה ללא רישון דיג לסייע, כאשר הנאשמים דגו בשמורת ראש הנקרה 6 דגים במשקל כולל של 70 ק"ג. הנאשם 1 הורשע בנוסף בעבירה של דיג ללא רישון דיג אישי. במסגרת התקיק המרכזי, הורשעו הנאים 2 ו-3 במצוותה בדיג באוthon שמורה, שהניב דג אחד. הוטלו על הנאים בהתאם להסדר טיעון העונשים הבאים: נאים 1, מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, קנס בסך 9,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪. על נאים 2 ו-3 נגזרו מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, קנס בסך 15,000 ₪, והתחייבות בסך 10,000 ₪.

לאור כל האמור לעיל, בשים לב לעקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה, לערכיהם המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למידניות הענישה הנווגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, וכן בהתחשב בהוראת סעיף 40ח לחוק העונשין לפיה בקביעת מתחם קנס הולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם, מצאתי לקבוע כי **מתחם העונש ההולם כולל קנס הנע בין 9,000 ₪ ועד ל- 12,000 ₪** לצד ענישה צופה פני עדיז הכולת מאסר מותנה והתחייבות כספית.

במסגרת השיקולים שאינם קשורים לעבירות, יש לחת את הדעת לשיקולי ההרתקעה בגדרו של המתחם ולצורך להיאבק בביצוע עבירות מסווג זה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה. לצד הקולא יש ליתן משקל משמעותי לכך שהנאשם נתן אחריות על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסר זמן שיפוטי יקר ערך, הביע חרטה, קיבל לידי רישון דיג תקף כדי כך שהרשות הוא שהפנים את חומרת מעשיו ואת הכללים הנוגעים לתחום זה. עוד הבהיר בחשבונו כי העבירות בוצעו בשנת 2020 בתקופת סגרי הקורונה, על כל הכרוך בכך.

באשר לנسبותיו האישיות של הנאשם, מדובר בני שובל לאורך שנים מהתמכרות קשה לסמים וניהל אורח חיים שלו ועברייני, לרבות ריצוי מאסרים בפועל. בתקופה האחרונה נגמר מסמיים ומתרميد בטיפול במרפאת גמילה (מתדוון) כעולה עמוד 4

מהמסמך **ג/1**. לדבריו אינו עובד ואף אינו זכאי לקצבה מהמוסד לביטוח לאומי. בנסיבות אלה, אمنם לא הוכח כי מתקיימים אותם שיקולים כבדי משקל שהיה בהם כדי להצדיק סטייה נিכרת לפחות ממתחם הकנס שנקבע על ידי. עם זאת, לעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם משפט פועלה עם רשות החוק, מנהל אורח חיים נורטטיבי ולא שב לדרכו הרעות, בכדי לקבוע כי "השתקם או שיש סיכוי של משתמשם בעתיד" (ראו למשל: ע"פ **1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.07.2013); רע"פ **1441/14 האבט חמיס נ' מדינת ישראל** (09.12.2014)).

כללים של דברים, משנתתי דעתך למכלול נסיבותו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הבריאותי והכלכלי והמשמעות הטמונה מבחןתו בהשתתף קנס בסכום משמעותי והתקיימות "ניצני שיקום" כאמור, מצאתי כי בעניינו ניתן בזה הפעם, ولو לפנים משורת הדין, לחרוג באופן מותן לפחות ממתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מהיום כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך 7,000 ₪ או 20 ימי מסר תחתינו.

הकנס ישולם לאוצר המדינה ב- 28 תשלום חדשים שווים ורצופים החל מיום 1.3.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם אחד התשלומים, ועמוד הקנסollo לפירעון מיד. איחר בתשלום של עד 7 ימים, יחשב כתשלום במועד.

ג. התחייבות כספית בסך 10,000 ₪, להימנע במשך 3 שנים מהיום, מלעבור על העבירות בהן הורשע.

הרשות שנטפסה ברשות הנאשם תחולט לטובת אוצר המדינה.

זכות ערעור בתחום 45 ימים לבית המשפט בחיפה,

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

